

landtdag och kostnaden för ombud vid densamma, rörer icke kommunalordningen.

I afseende å stadganderne i §: 8. förtjenar det största uppmärksamhet, att förnärvarande fast egendom i städerna betungas med ständigt vexande utskylder; hvilket principlösa beskattningssätt efterhand måste leda derhän, att inga invånare kunna i landets städer bygga, och bo. Genom antagandet af tillägget i denna §: skulle denna fastighetsskatt icke blott fixeras vid dess närvarande totalbelopp, utan dess tyngd på de enskilda gårdarne förminskas efterhand som nya tomter bebyggas.

10 Sistnämnde förhållande skulle inträda äfven med afseende å öfrige besvär, som åligga särskilda klasser. Då deremot genom denna förminskning i den särskilda tungan den enskildes behållna inkomst komme att stiga, skulle i följd af den ordinarie taxeringen de skilda klassernes bidrag till kommunen efterhand utjemnas.

De föreslagne ändringarne torde icke innebära någon rubbning i borgareståndets privilegier. Dock synes det böra blifva öfverlemnadt åt hvarje stads invånare att afgöra, om och när de önska för sig antaga den nya kommunalordningen, samt stadgande i denna syftning böra inflyta i förordningen jemte bestämningen af den tidpunkt, från och med hvilken densamma må till efterrättelse antagas.

20

**687** *E. JULIN – J. V. SNELLMAN 18.II 1867*  
*HUB, JVS handskriftssamling*

Senatorn och Riddaren Wälborne Herr Joh. Wilh. Snellman.  
 Helsingfors.

30 Wälborne Herr Senator och Riddare!

Med anledning af det samtal, jag haft äran hafva med Herr Senatorn angående penninge understöd för Åland, får jag nu, sedan tvenne ditresta sakkunniga personer skaffat mig bestämda »upplysningar, äran meddela Herr Senatorn, att penninge-behofvet för fasta Åland, enligt hittills ingångna anmärkningar, stiger endast till Finska mark 206.000, hvarutöfver möjligtvis några få anmärkningar derifrån kunna tillkomma.

Jag har antecknat penninge-sökande rederier också ifrån andra skärsocknar häromkring, hvilka frågat mig, om ej äfven de kunde blifva hulpne och ej Åland ensamt. Beloppet af den samma, den öfriga skärgården kunde behöfva, kan jag ej nu uppgifva, men torde den komma att uppgå till suppositionsvis/finska> m<ark> 150 000.

40

Total-beloppet af hela landtmanna flottans kring Åbo behof af understöd skulle således komma att stiga till Finska Mark 350 000.

Jag innesluter en förteckning, som närmare angifver de Åländska anmärkningarne, hvaraf synes fartygens byggnadsort, storlek och ungefärliga penningevärden samt de belopp, som de dessa anhålla få beräkna. Summorna på hvarje fartyg äro ej stora och så noga skola gubbarne hafva kalkulerat, att de ej velat taga emot ens 100 finska

50 mark utöfver deras verkliga behof, hvilket skall vara mycket tryckande. Sju å åtta af de på förteckningen upptagna hufvudredarene skola vara mycket förmögne män och ej i behof af penningar, men hafva dock, efter sinsemellan hållet rådslag, gerna iklädt sig ansvarskyldigheten för att sålunda kunna hjelpa medintressenter.

Åländska flottan skall inalles bestå af 120 à 150 på längre farvatten seglande fartyg.

Från skärgården har jag ej ännu kunnat få någon special förteckning öfver de penninge-summor, rederierna der skulle behöfva.

De i medföljande protokoll undertecknade personerne äro af sina kamrater utvalde att representera hvar sin flotta. Protokollen, tillkännager att återbetalningen skall begynna efter ett år med 1/4 årligen, men mundtligen hafva de anhållit om att få betala tidigare, om lyckan gynnar dem. Den föreslagna säkerheten för Kronan komme att bestå deruti, att fartygen i landtmanna sjöassuransföreningen skulle försäkras emot sjöskada och för öfrigt hela rederiet gemensamt ikläda sig borgen för lånets återbetalning. Endast för gemensam ansvarighet för bevisliga bedrägerier undandraga sig alla lånsökarene, men emedan sådana bevisliga bedrägerier ej i mannaminne förekommit på Åland, så skulle jag anse att ett sådant undantag ej torde hindra kronan från att bistå dem.

10

Det är speciellt känt att Ålänningarnes förnämsta långifvare i Stockholm, titkulus Möller, som under 20 års tid emot ganska hög ränta frikostigt bistått dem, ej under denna långa tid förlorat det ringaste, hvilket ger all anledning förmoda att återbetalningen af de lån, Ålänningarne kunnat erhålla, ordentligt skall försiggå.

20

För att ej besvara Herr Senator med öfverflödiga papper har jag i dag till Herr Bankodirektören, von Haartman afsändt alla de dokumenter, som tjena till belysandet af en assuransuppgörelse emellan assurans-tagare och gifvare i Landtmanna sjöassuransföreningen och hvilka torde underlätta Bank-Direktionens arbete med uppställandet af de skuldförbindelser och handlingar, låntagarne skola afgifva.

De, enligt förut omnämnde förteckning, gjorde anmälningarne från Åland äro alla derstädes noga granskade och rekommenderas deri upptagna rederier på det bästa till erhållande af understöd,

30

Skulle Herr Senatorn anse min vidare åtgärd i denna sak vara behöflig, så är jag mycket gerna beredvillig härför göra hvad jag förmår, likasom också Landtmanna sjöassuransföreningens ordförande, Kapten Jansson, lemnar alla de upplysningar, han i afseende å rederiernas solidité m. m. kan afgifva.

Framhårdar med djupaste högaktning och vördnad.

Wälborne Herr Senatorn och Riddarens  
ödmjukaste tjenare

E. Julin

40

Åbo den 18:de Februari 1867.

## 688 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 27.II 1867

RA, Senatens arkiv

Senaten nu till öfverläggning ett i Finans Expeditionen uppgjort förslag till förenämnde proposition, hvilket, efter deri vidtagna ändringar, enligt Senatorerne Snellmans, Viktor Furuhjelm's, Nordenheims och Generallöjtnanten Indrenius' mening, såsom härvid representerande pluralitetens, skulle erhålla följande lydelse:

50

»Förslag till Nådige proposition till Finlands Ständer angående masugnarnes och stångjernverkens i landet befriande från erläggande